РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 7 юни 2007 година

относно националните разпоредби за употребата на хлорирани парафини с къса верига, нотифицирани от Кралство Нидерландия съгласно член 95, параграф 4 от Договора за ЕО

(нотифицирано под номер C(2007) 2361)

(само текстът на нидерландски език е автентичен)

(Текст от значение за ЕИП)

(2007/395/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95, параграф 6 от него,

като има предвид, че:

I. ФАКТИ

(1) С писмо на Постоянното представителство на Кралство Нидерландия до Европейския съюз от 8 декември 2006 г. правителството на Нидерландия на основание член 95, параграф 4 от Договора нотифицира Комисията относно националните си разпоредби за употребата на хлорирани парафини с къса верига (наричани по-нататък ХПКВ), които смята за необходимо да запази след приемането на Директива 2002/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 г. за изменение за двадесети път на Директива 76/769/ЕИО на Съвета относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати (хлорирани парафини с къса верига) ([1]).

(2) Нотификацията от 8 декември 2006 г. е втората нотификация на Кралство Нидерландия за дерогация от разпоредбите на Директива 2002/45/ЕО. Първото искане за запазване на съществуващи национални разпоредби беше подадено на 17 януари 2003 г. В Решение 2004/1/ЕО ([2]) Комисията реши, че Нидерландия може да запази частично националните си разпоредби до 31 декември 2006 г.

1. **Член 95, параграфи 4 и 6 от Договора**

(3) Член 95, параграфи 4 и 6 от Договора предвиждат:

„4. Ако след приемането от Съвета или от Комисията на дадена мярка за хармонизиране една държава-членка сметне за необходимо да запази националните си разпоредби на основание на значими нужди, посочени в член 30 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда, тя нотифицира Комисията за тях и посочва основанията за тяхното запазване.

(…)

6. В срок шест месеца след нотификацията Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като е установила дали те представляват или не средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки, и дали представляват или не пречка за функционирането на вътрешния пазар.“

2. **Директива 2002/45/ЕО и национални разпоредби**

2.1. *Директива 2002/45/ЕО*

(4) Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати ([3]), както е изменена, установява правила за ограничения при пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати. Съгласно член 1, параграф 1 директивата се прилага за опасните вещества и препарати, изброени в приложение I.

(5) Приета на правното основание на член 95 от Договора, с Директива 2002/45/ЕО в приложение I към Директива 76/769/ЕО се добавя нова точка 42 относно алкани C_{10}—C_{13}, хлоро (ХПКВ), като се определят правила за пускането на пазара и употребата на тези вещества. Съгласно точка 42.1 ХПКВ не могат да се пускат на пазара за употреба като вещества или съставни части от други вещества или препарати в концентрации, по-високи от 1 %:

— в металообработващата промишленост,

— за обработка на кожа с масло и вода.

(6) В точка 42.2 се предвижда, че преди 1 януари 2003 г. всички останали приложения на ХПКВ ще бъдат преразгледани от Европейската комисия, със сътрудничеството на държавите-членки и Комисията OSPAR, в светлината на съответните нови научни данни относно рисковете, създавани от ХПКВ за здравето и околната среда, и че Европейският парламент ще бъде информиран за резултатите от този преглед.

([1]) ОВ L 177, 6.7.2002 г., стр. 21.
([2]) ОВ L 1, 3.1.2004 г., стр. 20.
([3]) ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201. Директива, последно изменена с Директива 2006/139/ЕО на Комисията (ОВ L 384, 29.12.2006 г., стр. 94).

(7) В член 2, параграф 1 се предвижда държавите-членки да прилагат мерките за транспониране на директивата не по-късно от 6 януари 2004 г.

(8) Директива 76/769/ЕИО ще бъде отменена на 1 юни 2009 г. и ще бъде заменена от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета [1] относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химични вещества и препарати (REACH). Групата вещества ХПКВ е посочена в точка 42 от приложение XVII към Регламент (ЕО) № 1907/2006 с ограниченията, които са предвидени съгласно Директива 2002/45/ЕО.

2.2. *Национални разпоредби*

(9) Националните разпоредби, нотифицирани от Нидерландия, бяха въведени с решение от 3 ноември 1999 г., което предвижда правила за забрана на някои приложения на хлорирани парафини с къса верига (Решение за хлорираните парафини, Закон за химичните субстанции (WMS) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

(10) В член 1 се предвижда, че решението се прилага за хлорирани алкани с верига от 10 до 13 включително въглеродни атома и степен на хлориране не по-малка от 48 % тегловни. Съгласно член 2, параграф 1 посочените в член 1 ХПКВ не могат да се използват:

а) като пластификатори в бои, покрития или уплътнители;

б) в металообработващи флуиди;

в) като забавител на горенето в гума, пластмаса или текстил.

3. **Основна информация за ХПКВ**

(11) Подробно описание на ХПКВ, приложенията им и резултата от оценката на рисковете, извършвана в рамките на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценка и контрол на рисковете от съществуващите вещества [2], се съдържа в раздел I.4 от Решение 2004/1/ЕО. Този раздел отделя внимание само на новата информация, известна от януари 2004 г. насам.

(12) Въз основа на резултата от предишна оценка на риска и извършените прегледи от Научния комитет по токсичност, екотоксичност и околна среда (CSTEE) Комисията прие, съгласно член 10 от Регламент (ЕИО) № 793/93, Регламент (ЕО) № 642/2005 на Комисията [3] за налагане на изисквания за извършване на изпитвания и представяне на информация към вносителите или производителите на определени приоритетни вещества. Посоченият регламент изисква вносителите или производителите да представят допълнителна информация за излагането в околната среда и симулацията на биоразграждане, за да се определи периодът на полуразпад в морската среда, която информация беше сметната за необходима, за да се създаде възможност за по-надеждна оценка на риска.

(13) Съответната професионална промишлена асоциация (Euro Chlor) предостави информация през 2004 г., в която се посочва допълнителен спад в употребата на ХПКВ във всички приложения от 2001 г. насам. Консумацията на ЕС на текстил и гума през 2003 г. е намаляла до една трета от равнището през 2001 г., като през 2004 г. са последвали още периоди на спад (по-специално в употребата за текстил, бои, уплътнители и лепила). Консумацията за бои и уплътнители/лепила също е намаляла с 50 % спрямо същия период от време. През 2003 г. все още имаше известно приложение при металообработващи флуиди, но тази употреба беше преустановена през 2004 г. след влизането в сила на Директива 2002/45/ЕО. Общото количество на хлорирани парафини с къса верига, използвани във всички приложения, през 2003 г. беше по-малко от 1 000 тона, а през 2004 г. — по-малко от 600 тона [4]. В съответствие с Регламент (ЕО) № 642/2005 вносителите или производителите извършиха допълнителни аналитични лабораторни изпитвания. Предварителните резултати от този анализ позволяват да се предположи, че ХПКВ биха могли да изпълнят критериите за устойчиви, биоакумулиращи и токсични вещества (PBT). Окончателният доклад за изпитванията ще бъде представен на органите на Обединеното кралство, в качеството му на докладчик съгласно Регламент (ЕИО) № 793/93, веднага щом бъдат потвърдени окончателните резултати от лабораторията.

(14) Обединеното кралство в качеството си на докладчик за ХПКВ подготви обновена оценка на риска от ХПКВ за околната среда (наричана по-долу обновена оценка на риска) през август 2005 г., която беше обсъдена и одобрена през 2005 г. на третото заседание на Техническия комитет по новите и съществуващите вещества (TCNES III 2005). За някои планове по-ранните заключения бяха променени, бяха идентифицирани нови рискове за приложения като забавител на горенето в покрития, нанесени върху обратната страна, за текстил, промишлена употреба на бои и покрития, комбинирано смесване и превръщане на гума за определени крайни точки на околната среда. Все пак усъвършенстването на това оценяване въз основа на данни за тонажа на ХПКВ за 2004 г. доведе до изменение в заключенията, показващи риск за нанасяне на покрития върху обратната страна на текстил и смесване/преобразуване на гума. Одобрената обновена оценка за риска скоро ще бъде публикувана от Комисията и изпратена, при необходимост, за оценка на Научния комитет по здравеопазване и екологични рискове (SCHER) през втората половина на 2007 г.

[1] ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.
[2] ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
[3] ОВ L 107, 28.4.2005 г., стр. 14.
[4] Данни от проектодоклада за ревизия на оценката на риска от ХПКВ, август 2005 г.

(15) Освен чрез описаните по-горе мерки и действия на Комисията, ХПКВ са обхванати и чрез друго общностно законодателство. Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в областта на политиката за водите и за изменение на Директива 2000/60/ЕО ([1]) включи ХПКВ сред приоритетните опасни вещества по смисъла на член 16, параграф 3 от Рамковата директива за водите. Съгласно Рамковата директива за водите Комисията е задължена да представи предложения за контрола на спирането или постепенното преустановяване на изпускането, емитирането и загубите на такива вещества в срок до 20 години след тяхното приемане и предложения за качествени стандарти, приложими към концентрациите в повърхностните води, седимента, флората и фауната.

(16) На 17 юли 2006 г. Комисията прие предложение за директива относно качествените стандарти за околната среда в областта на политиката за водите и за изменение на Директива 2000/60/ЕО. Това предложение запазва класификацията на ХПКВ като приоритетни опасни вещества и определя качествени стандарти за околната среда, приложими за концентрациите на тези вещества в повърхностните води. Предложението не съдържа специфични контролни мерки за каквото и да е приоритетно вещество, тъй като много мерки за защита на околната среда попадат в обсега на друго общностно законодателство, и понеже изглежда икономически по-целесъобразно за държавите-членки да включат, където е необходимо и в допълнение към изпълнението на съществуващото общностно законодателство, подходящи контролни мерки в програмата от мерки, която следва да се разработи за всеки речен басейн в съответствие с член 11 от Директива 2000/60/ЕО.

(17) Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО ([2]) прилага разпоредбите на два международни инструмента за устойчивите органични замърсители (УОЗ): Протокола за УОЗ ([3]) от 1998 г. съгласно Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния на ИКЕ ООН и Стокхолмската конвенция за УОЗ ([4]). Посоченият регламент влезе в сила на 20 май 2004 г. и отива по-далеч от международните споразумения, като акцентира върху целта да се елиминират производството и употребата на международно признати УОЗ.

(18) Нито Регламент (ЕО) № 850/2004, нито двете международни конвенции съдържат специфични правила по отношение на ХПКВ. Все пак двете конвенции съдържат механизми за предлагане на допълнителни вещества за включване и процедури за оценяване на предложенията.

(19) На 9 септември 2005 г. Комисията от името на Европейската общност, заедно с държавите-членки, които са страни по Протокола за УОЗ, предложи да се измени съответното приложение II към протокола, като бъдат прибавени ХПКВ. През септември 2006 г., на заседание на съставената съгласно протокола Оперативна група за разглеждане на предложенията за прибавяне на вещества, се подкрепи заключението на досието, че ХПКВ следва да се смятат за УОЗ, в контекста на протокола, и че профилът на риска представя достатъчно информация за това, че ХПКВ имат потенциала за трансграничен атмосферен пренос на големи разстояния (LRAT). Оперативната група направи общия извод, че опасните характеристики, заедно с мониторинговата информация, са показателни за потенциала за въздействие върху околната среда в резултат на LRAT. Информацията, съдържаща се в прегледа по направление „Б“ (опции за управление на риска) на ХПКВ, беше разгледана внимателно от Оперативната група, макар че бяха нужни допълнителни данни за много аспекти на социално-икономическата оценка на различни действия за управление на риска. През декември 2006 г. страните по протокола взеха под внимание заключенията, предложени от Оперативната група относно техническото съдържание на досието за ХПКВ, и се споразумяха, че това вещество трябва да се смята за УОЗ, както е дефинирано по протокола, и поискаха Оперативната група да продължи с прегледа по направление „Б“ на ХПКВ и да проучи възможностите за стратегия за управление на риска.

(20) Освен това на 29 юни 2006 г. Европейската комисия от името на Европейската общност, заедно с държавите-членки, които са страни по Стокхолмската конвенция, предложи да се изменят съответните приложения на Конвенцията, като се добавят ХПКВ. По време на второто заседание от 6 до 10 ноември 2006 г. Комитетът за преглед на УОЗ заключи, че ХПКВ отговарят на критериите за подбор, описани в приложение Г към Конвенцията, както е посочено в Решение POPRC-2/8 ([5]). Във въпросното решение също така се препоръчва да се изготви проектопрофил на риска в съответствие с приложение Д към Конвенцията.

([1]) ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 323/2007 на Комисията (ОВ L 85, 27.3.2007 г., стр. 3).

([3]) Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г., която се занимава с проблеми на околната среда на региона на ИКЕ ООН, чрез научно сътрудничество и договаряне на политиката, е разширена с осем протокола, които идентифицират специфични мерки, които следва да се вземат от страните, за да намалят емисиите си на замърсители на въздуха. Протоколът за устойчиви органични замърсители (УОЗ), подписан през 1998 г., влезе в сила на 23 октомври 2003 г. Този протокол беше ратифициран от Европейската общност на 30 април 2004 г.

([4]) Стокхолмската конвенция от 22 май 2001 г. е глобален договор с цел да се елиминира или намали изпускането на устойчиви органични замърсители (УОЗ) в околната среда. Тя влезе в сила на 17 май 2004 г. Европейската общност ратифицира тази конвенция на 16 октомври 2004 г.

([5]) Може да бъде намерено на: http://www.pops.int/documents/meetings/poprc_2/meeting_docs/report/default.htm

(21) В случай че ХПКВ бъдат евентуално включени в Стокхолмската конвенция към някое от съответните приложения, Европейската комисия ще предложи мерки в съответствие с Директива 76/769/ЕИО или с Регламент (ЕО) № 850/2004, което би довело до засилване на съществуващите ограничения.

II. **ПРОЦЕДУРА**

(22) Процедурните стъпки, свързани с първата нотификация от Кралство Нидерландия от 17 януари 2003 г. съгласно член 95, параграф 4 от Договора, са описани в раздел II от Решение 2004/1/ЕО.

(23) На 16 декември 2003 г., в съответствие с член 95, параграф 6, Комисията нотифицира Кралство Нидерландия за своето Решение 2004/1/ЕО от същата дата, съгласно което Комисията одобрява националните разпоредби за ХПКВ, нотифицирани от Нидерландия на 21 януари 2003 г., доколкото те не се отнасят до употребата на ХПКВ като съставни части на други вещества и препарати в концентрации, по-ниски от 1 %, предназначени за употреба като пластификатори в бои, покрития или уплътнения и забавители на горенето в гуми и текстил. Тази дерогация бе валидна до 31 декември 2006 г.

(24) След приемането на Решение 2004/1/ЕО, което дава право на Нидерландия частично да запази националните си разпоредби, Нидерландия не е изменила националните мерки, за да изпълни разпоредбите на въпросното решение.

(25) Вместо това Нидерландия поиска от Съда на Европейските общности анулирането на Решение 2004/1/ЕО на основание член 230 от Договора (дело Т-234/04, предишно дело С-103/04) и това дело все още е висящо пред Първоинстанционния съд. В своето искане Нидерландия оспорва факта, че е необходимо оправомощаване за изпълнението на националните мерки във връзка с приложения на ХПКВ, които не са посочени в Директива 2002/45/ЕО.

(26) С писмо от 8 декември 2006 г. на Постоянното представителство на Кралство Нидерландия към Европейския съюз правителството на Нидерландия, като се позовава на член 95, параграф 4 от Договора, нотифицира за втори път Комисията за националните си разпоредби за употребата на ХПКВ, които то възнамерява да запази след приемането на Директива 2002/45/ЕО.

(27) Нотификацията от 8 декември 2006 г. има същия предмет като нотификацията от 17 януари 2003 г., а именно одобрението на разпоредбите на Решението за хлорираните парафини от Закона за опасните вещества. Тъй като Нидерландия не е представила нови национални разпоредби в нотификацията си, Комисията приема, че нотифицираните национални мерки са тези, които са нотифицирани през януари 2003 г.: Решение от 3 ноември 1999 г., което определя правила, забраняващи определени приложения на хлорирани парафини с къса верига (Решение за хлорираните парафини, Закон за химичните вещества и препарати (WMS).

(28) С писма от 15 декември и 20 декември 2006 г. Комисията информира правителството на Нидерландия, че е получила нотификацията съгласно член 95, параграф 4 от Договора и че шестмесечният срок за нейното проучване в съответствие с член 95, параграф 6 е започнал да тече на 9 декември 2006 г., ден след получаването на нотификацията.

(29) С писмо от 30 януари 2007 г. Комисията информира другите държави-членки за получената от Нидерландия нотификация. Също така Комисията публикува нотификацията в *Официален вестник на Европейския съюз* [1], за да информира други заинтересовани страни за националните разпоредби, които Нидерландия възнамерява да запази, както и за основанията в подкрепа на тази цел. В края на срока за коментари (30 дни след публикуването) никоя държава-членка или друга заинтересована страна не представи такива.

III. **ОЦЕНКА**

1. **Съображение за допустимост**

(30) В съображения 38 и 39 от Решение 2004/1/ЕО Комисията заключава, че искането, представено от Кралство Нидерландия, е допустимо. Направено е позоваване на въпросното решение за целите на настоящото решение. Независимо от това е целесъобразно да се припомнят аспектите, в които нотифицираните национални разпоредби са несъвместими с изискванията на Директива 2002/45/ЕО.

(31) В обобщение — нотифицираните национални разпоредби не отговарят на изискванията на Директива 2002/45/ЕО в следните отношения:

— употребата на ХПКВ със степен на хлориране не по-малко от 48 % като пластифициращи вещества в бои, покрития или уплътнители и като забавящи горенето вещества в гума, пластмаса или текстил, която не подлежи на ограничения за пускане на пазара и употреба съгласно директивата, е забранена в Нидерландия,

— употребата в металообработващи флуиди на вещества и препарати, в които ХПКВ със степен на хлориране, по-малко от 48 % присъстват като съставни части, която не подлежи на ограничения за пускане на пазара, като съгласно директивата употребата в Нидерландия е забранена, ако ХПКВ присъстват в концентрация под 1 %.

[1] ОВ С 21, 30.1.2007 г., стр. 5.

2. **Основания**

(32) Съгласно член 95, параграф 4 и параграф 6, първа алинея от Договора Комисията трябва да установи, че са изпълнени всички условия, които дават възможност на държава-членка да запази националните си разпоредби като дерогация от мярка на Общността за хармонизиране, предвидени в посочения член.

(33) По-специално Комисията трябва да прецени дали националните разпоредби са обосновани или не от посочените в член 30 от Договора важни съображения, или се отнасят до защитата на околната среда или работната среда и не надхвърлят необходимото, за да бъде постигната поставената законосъобразна цел. Освен това, когато Комисията смята, че националните разпоредби изпълняват горепосочените условия, в съответствие с член 95, параграф 6 тя трябва да установи, дали те представляват или не средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки и дали представляват или не пречка за функционирането на вътрешния пазар.

(34) Трябва да се отбележи, че като се има предвид установената с член 95, параграф 4 от Договора за ЕО времева рамка, когато Комисията проучва дали националните мерки, нотифицирани съгласно член 95, параграф 4, са обосновани, трябва да вземе предвид най-вече изложените от нотифициращата държава-членка основания. Това означава, че в съответствие с разпоредбите на Договора за ЕО отговорността за доказване на обосноваността на националните мерки лежи изцяло върху държавата-членка, която е подала искане, за да ги запази. Като се има предвид процедурната рамка, установена с член 95, параграфи 4 и 6 от Договора за ЕО, включваща точно определен краен срок за вземане на решение, обикновено Комисията трябва да се ограничи до проучване на уместността на елементите, които се представят от отправилата искане държава-членка, без тя самата да трябва да търси възможни основания за обосновка.

(35) Все пак, когато Комисията притежава информация, в светлината на която мярката за общностно хармонизиране, от която се дерогират нотифицираните национални разпоредби, може да е необходимо да се преразгледа, тя може да вземе под внимание подобна информация при оценяването на нотифицираните национални разпоредби.

2.1. *Обосноваване чрез важни съображения*

(36) Обосноваването на националните разпоредби на основата на важни съображения е разгледано изчерпателно в раздел III.2 от Решение 2004/1/ЕО. Съгласно заключенията в това решение (съображения 55 и 56) националните разпоредби, доколкото те забраняват употребата на ХПКВ като съставна част на други вещества и препарати в металообработващата промишленост, може да се обосноват с необходимостта от защита на околната среда. При липса на допълнителна информация, която да предполага постигането на преследваната законосъобразна цел с по-малко рестриктивни мерки, по-специално като по-ниска граница на концентрация за ХПКВ, като съставни части на други вещества и препарати, беше заключено, че националните разпоредби, изглежда, не превишават необходимото за постигането на тази цел.

(37) Освен това в съображение 66 от Решение 2004/1/ЕО относно останалите употреби на ХПКВ като вещества се заключава, че предвид принципа за предпазливост, националните разпоредби, доколкото те забраняват останалите употреби на ХПКВ, биха могли да се запазят за ограничен период от време с оглед да не се прекъсват съществуващи мерки, които може да са обосновани в светлината на предстояща оценка на риска.

(38) В съображение 68 от Решение 2004/1/ЕО относно забраната за употреба на ХПКВ в състава на други вещества и препарати, въз основа на становището на SCTEE от 3 октомври 2003 г. се заключава, че националните разпоредби не са обосновани, освен по отношение на пластмасите, при които е възможно да възникнат проблеми.

(39) В обобщение — Решение 2004/1/ЕО признава националните разпоредби, доколкото те не се отнасят за употребата на ХПКВ в състава на други вещества и препарати в концентрации, по ниски от 1 %, предназначени за употреба като пластификатори в бои, покрития или уплътнители и като забавящи горенето на гума и текстил. Решението се основава на наличните по това време научни доказателства за дадения момент и на принципа за предпазливост.

(40) В новото си искане Нидерландия не представя никаква нова информация в сравнение с искането от 2003 г.

(41) От друга страна, новите разработки на европейско равнище увеличиха наличната база знания. Резултатите от необходимото съгласно Регламент (ЕО) № 642/2005 изпитване за биоразграждане предполагат, че скоростта на минерализация е достатъчно бавна, за да бъде изпълнен критерият за устойчивост на PBT-веществата.

(42) Обновеният проект на оценка на риска, представен по време на заседанието на TCNES III през 2005 г. от властите на Обединеното кралство, сочи, че въз основа на най-новите данни за консумация на ХПКВ за определени приложения са били идентифицирани нови рискове. Докладчикът за Обединеното кралство е идентифицирал в частност нови рискове от употребата на ХПКВ при нанасянето на покрития върху обратната страна на текстил и смесване/преобразуване на гума. Обновената оценка на риска бе одобрена чрез писмена процедура и скоро ще бъде публикувана от Комисията. При необходимост тя ще бъде изпратена за преглед на SCHER.

(43) Ако новоидентифицираните рискове изискват допълнителни мерки за управление на риска при определени приложения на ХПКВ, различни от металообработване и обработка на кожа с масло и вода, Комисията ще приеме други мерки за намаляване на риска в допълнение на приетите с Директива 2002/45/ЕО. Понастоящем точният обхват на каквито и да било допълнителни ограничения остава неизяснен. Освен това текущите оценки на общностните нотификации относно ХПКВ, съответно като кандидатури по Протокола за УОЗ на ИКЕ ООН и Стокхолмската конвенция за УОЗ, заедно с възможното включване на веществата в едното или и в двете международни споразумения, могат да доведат до допълнителни ограничения в рамките на Регламент (ЕО) № 850/2004.

(44) Във всички случаи остава възможността подобни допълнителни ограничения да засегнат приложения, които понастоящем все още са позволени от общностното законодателство, но съгласно нидерландското национално законодателство вече са забранени.

(45) При тези обстоятелства и предвид принципа за предпазливост, прилаганите от Нидерландия национални разпоредби могат като цяло да се смятат за обосновани, докато не бъдат приети, въз основа на най-новите научни данни, общностни мерки в съответствие с Директива 76/769/ЕИО или съгласно Регламент (ЕО) № 850/2004.

2.2. *Липса на произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки или каквато и да било пречка за функционирането на вътрешния пазар*

2.2.1. Липса на произволна дискриминация

(46) С член 95, параграф 6 Комисията се задължава да удостовери, че предвижданите мерки не са средство за произволна дискриминация. Съгласно съдебната практика на Европейския съд, за да няма дискриминиране, сходни ситуации не трябва да се разглеждат по различен начин и различни ситуации не трябва да бъдат разглеждани по еднакъв начин.

(47) Националните разпоредби имат общ характер и се прилагат за употреби на ХПКВ, независимо дали веществата са произведени в Нидерландия или са внесени от други държави-членки. При отсъствието на доказателства за обратното може да се заключи, че националните разпоредби не са средство за произволна дискриминация.

2.2.2. Липса на прикрито ограничение на търговията

(48) Национални мерки, които ограничават употребата на продукти в по-голяма степен, отколкото директива на Общността, обикновено представляват бариера пред търговията, доколкото се предполага, че в резултат на забраната за употреба продукти, които са законно пуснати на пазара и се използват в останалата част на Общността, няма да бъдат пуснати на пазара в съответната държава-членка. Предварителните условия, формулирани в член 95, параграф 6, целят да не се допускат ограничения, основани на изложените критерии в параграфи 4 и 5 от същия член, които да бъдат налагани по неприемливи причини, като в действителност представляват икономически мерки за възпрепятстване вноса на продукти от други държави-членки, тоест — средство за индиректна защита на националното производство.

(49) Както вече беше установено, истинската цел на националните разпоредби е защитата на околната среда от рисковете, свързани с приложенията на ХПКВ. При липса на доказателства, които да предполагат, че националните разпоредби фактически са мярка в защита на националното производство, може да се заключи, че те не са прикрито ограничение на търговията между държавите-членки.

2.2.3. Липса на пречки за функционирането на вътрешния пазар

(50) Тълкуването на това условие не би трябвало да доведе до изключване на приемането на каквато и да било национална мярка, която би могла да навреди на изграждането на вътрешния пазар. Всъщност всяка национална мярка за дерогация от мярка за хармонизиране за изграждането и функционирането на вътрешния пазар принципно може да навреди на вътрешния пазар. Следователно, за да се запази целесъобразният характер на предвидената процедура в член 95 от Договора, понятието пречка за функционирането на вътрешния пазар трябва да се тълкува в контекста на член 95, параграф 6 като непропорционално въздействие по отношение на преследваната цел.

(51) Беше установено, че националните разпоредби могат да бъдат временно запазени по екологични съображения, а същевременно с оглед на наличната информация те представляват единствената възможна мярка за гарантиране на запазването на високото ниво на защита, към което Нидерландия се стреми. Поради това Комисията смята, че докато бъдат намерени подходящите мерки за ограничаване на риска може да се заключи, че условието за отсъствие на препятствия за функционирането на вътрешния пазар е изпълнено.

IV. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(52) Както е посочено в раздел I.3 от настоящото решение, бяха предприети редица инициативи на общностно равнище за събирането на необходимата информация за отстраняване или намаляване на неточностите при оценката на риска от ХПКВ по време на приемането на Решение 2004/1/ЕО. Резултатите от обновената оценка на риска показват наличието на допълнителни рискове, които вероятно ще наложат Комисията да приеме подходящи мерки за управление на риска.

(53) Съгласно Стокхолмската конвенция и Протокола за устойчивите органични замърсители (УОЗ) на ИКЕ ООН понастоящем се извършва преглед на ХПКВ, който може да доведе до включването им в тези международни инструменти. Това би довело до приемането на общностни мерки в рамките на Регламент (ЕО) № 850/2004.

(54) Тъй като приемането на подобни нови мерки на общностно равнище почти сигурно ще засегне употреби на ХПКВ, които засега са допустими съгласно Директива 76/769/ЕИО, но вече са забранени по нидерландското национално законодателство и с оглед на принципа за предпазливост, може да се заключи, че националните разпоредби могат временно да бъдат запазени по екологични съображения и не превишават необходимото за постигане на преследваната цел, доколкото те забраняват употребата на ХПКВ в състава на други вещества и препарати в металообработващи флуиди, като забавители на горенето в гума, пластмаса и текстил и като пластификатори в бои, покрития и уплътнители. Следователно трябва да се предостави дерогация за националните разпоредби в тяхната цялост.

(55) Освен това, доколкото националните разпоредби могат временно да бъдат запазени, те не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничаване на търговията между държавите-членки, нито поставят пречки за функционирането на вътрешния пазар.

(56) Ето защо Комисията смята, че в посочените си по-горе измерения националните разпоредби могат да бъдат одобрени. Въпреки това Комисията смята, че разрешението им трябва да е валидно до приемането на общностни мерки относно ХПКВ в рамките на Директива 76/769/ЕИО или съгласно Регламент (ЕО) № 850/2004, в зависимост от това кой инструмент е най-подходящ,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Националните разпоредби за ХПКВ, нотифицирани от Нидерландия на 8 декември 2006 г. съгласно член 95, параграф 4, се одобряват.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Кралство Нидерландия, като неговата валидност изтича на по-ранната от следните две дати:

— влизането в сила на директива на Комисията, с която се адаптира приложение I към Директива 76/769/ЕИО по отношение на ХПКВ,

— влизането в сила на регламент, с който се изменя Регламент (ЕО) № 850/2004 по отношение на ХПКВ.

Съставено в Брюксел на 7 юни 2007 година.

За Комисията

Günter VERHEUGEN

Член на Комисията